

Astellas-díj átadás köszöntő 2009.02.17. Kolláth György alkotmányjogász:
Miniszter Úr! Elnök, Titkár, Képviselő és Igazgató Úrhölgyek és Urak! Kedves Elismerők és Elismertek!

A bíráló-bizottságban, tagként egy éve is közreműködtem. Tavaly arról beszéltem, hogy „rokonszakma” az orvosi és a jogi: mindketten a bajra szakosodtunk. Nekünk ritkán lehet illúziónk. Idéztem Hippokratész aforizmáját, mely nem csak az orvos etikájára, hanem a környezet felelősségére is figyelmeztetett. Egy éve bizakodtam, hogy „jövőre - ha nem is mindig Veletek, de - ugyanitt” találkozunk.

Bevallom: ezzel ez is lőttem a puskaport. Immár lövésem sincs. Szerencsére, már nem kell bizonygatni: kiért-miért van, és mire jó az Astellas-díj. Ugyanúgy szükség van rá, mint egy éve. Hagyomány válik belőle, és biztosan meglesznek hozzá az érdemek, a jogos elismerések is. Jómagam a közállapotokat gyakran és élesen kritizálni is szoktam. Most nem fogom. Derűsen, kicsit nosztalgizva 3 dologról szólok.

1)Emlékszem, a 80-as évek közepén, az akkori EüM-ben Medve László miniszter úr így hűtötte le az önelégültséget: csak ketten nincsenek megelégedve az egészségüggyel. Az, aki ott dolgozik, és az, aki hozzá fordul. Boldog békeidők? Messziről, távlatból reálisabban látjuk a korabeli és a mai dolgainkat is. Anno volt egy kuplé: „Doktor úr, a maga szíve sose fáj?” Ez itt a kérdés!

2) Az én, máig ismeretlen jelöltem Dr. Sirák András főorvos úr. Miért is? Mert a róla szóló pályázat – egy színi-előadáson történt sikeres életmentés – mindent úberel. 20 éve megesett, hogy a minisztérium 8. emeletén a rekkenő kánikulában egész-napos főorvosi értekezlet volt. Rosszul lett egy férfi, lett nagy riadalom, kiabálás: hívjanak orvost!?! Odament Illés Béla miniszter-helyettes, és jó oxiológusként a mentők érkezéséig szakszerűen, nyugodtan ellátta a beteget. Azóta tudom: a baj kiválasztja a maga EMBER-ét.

3) A jogászi túlképzés és kenyér-harc - a hozzáértő és korrekt jogi képviselet mellett - felszínre hozott bántó szándékú követeléseket is, orvosi műhiba címén és ürügyén. Illő elmondanom, hogy a mi szakmánk színe-java tud különbséget tenni az egy-két, embert bütykölő rossz-doktor, és az etikát és a bizalmat nehézség, baj, recesszió esetén sem feladó mester-gyógyító között. Az etikában nem lehet depresszió, recesszió!

Egy kitűnő orvos előadásában hallottam ezt az indiai bölcséletet: a bizalom, mint a vér, ha kifolyt, nem könnyen megy vissza eredeti helyére. Éppen ezt a bizalmat ismerjük el és szolgáljuk a mai díjátadással.

Mindannyian, itt és most az elismerés, a megbecsülés erejével gyógyítunk egy kicsit. Csak mi nem egyes embereket, hanem a társadalom lelki egészségét, üdvét és békéjét jobbitjuk. Ráfér mindannyiunkra pár jó szó, emberi gesztus.

Gratulálok a díjazottnak, sőt a pályázatban megdicsértnek. Erőt, egészséget, sok szerencsét kívánok. Ez a mi érdekünk is.

Budapest, 2009. február 17.